

στοι, οἱ λέοντες, αἱ ἔλαφοι καὶ αἱ ἀγελάδες, ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ αἱ μέλισσαι καὶ τὰ ἄνθη ἐπὶ τῶν πλευρῶν του εἶναι παραστάσεις μυθολογικαὶ ἢ ἀλληγορικαὶ συνδεόμεναι μὲ τὰς διαφόρους ιδιότητας ἢ πράξεις τῆς θεᾶς, περὶ τῶν ὁποίων θὰ μάθωσιν οἱ μικροὶ μας φίλοι, ὅταν ἡλικιωθῶσι καὶ μεταβῶσιν εἰς τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια τῆς πατρίδος μας.

Οἱ ἱερεῖς τῆς θεᾶς ἐκαλοῦντο Μεγάθυοι καὶ ἦσαν εὐνοῦχοι.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὸ πνεῦμα εἶναι οὐσιωδέστερον τῆς πράξεως.

Εἶναι πολλοὶ οὐσιῶδες καὶ καλὸν νὰ πράττῃ τις τὸ καλόν, ἀλλὰ πολλοὶ καλαὶ πράξεις χάνουσι πολλὸ ἀπὸ τὴν ἀξίαν των ἕνεκα τοῦ πνεύματος, μὲ τὸ ὁποῖον γίνονται. Ἐκαστον παιδίον π. χ. ὀφείλει, καὶ εἶναι οὐσιῶδες, νὰ ὑπακούῃ τοὺς γονεῖς του· ἀλλὰ τὸ νὰ πράττῃ τοῦτο ἀπὸ φόβον τιμωρίας, ἢ μὲ συνοφρυωμένον πρόσωπον, ἢ μὲ τρόπον δεικνύοντα ἀδιαθεσίαν, κάμνει τὴν ὑπακοὴν μικρᾶς ἀξίας.

Δυνάμεθα νὰ πράξωμεν εὐεργεσίαν ἢ ἄλλην τινα καλὴν πράξιν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐπαινεθῶμεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος ἀφαιρεῖ τὸ μέγιστον, ἂν οὐχὶ ὀλόκληρον τὸ ἀγαθὸν τῆς πράξεως ταύτης.

Ἀφ' ἐτέρου πρᾶξις τις λίαν ἐπουσιώδης δύναται νὰ ἦναι πολλὸ ἀξέπαινος, ἕνεκα τοῦ πνεύματος, ὅπερ ἐκίνησε τὸν πράξαντα εἰς αὐτήν. Τοιοῦτοτρόπως τὰ δύο λεπτά τῆς χάρας, ἦσαν περισσοτέρας ἀξίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, παρὰ τὰ πολλὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα οἱ πλούσιοι ἔρριπτον εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον τοῦ Ναοῦ.

Ο ΘΕΟΣ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ.

Οἱ ταλαίπωροι εἰδωολότραι δοῶναι ταξιδεύουσι, φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ εἰδωλά των, διὰ νὰ δύνανται ὅπουδῇποτε ὑπάγωσι νὰ προσκυνῶσιν ὅ,τι πιστεύουσιν ὅτι εἶναι Θεοί.

Ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ γνωρίζοντες, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα καὶ πάνταχού παρὼν, δυνάμεθα παντοῦ καὶ πάντοτε νὰ τὸν προσκυνῶμεν.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν περιέργων συνηθειῶν μία εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς. Ὅταν τὸ ἀρσενικὸν παιδίον κινέζου τινὸς γείνη ἑνὸς μηνὸς τὴν ἡλικίαν, ὁ πατὴρ του προ-

σκαλεῖ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του εἰς συμπόσιον, καὶ τότε δίδει εἰς τὸν υἱόν του τὸ ὄνομα τοῦ γάλακτος, ἢ τὸ βαπτιστικόν του, ὅπως ἡμεῖς λέγομεν· ἐὰν ἦνε κοράσιον δὲν λαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦτο εἰμὴ ἀφοῦ ὑπανδρευθῇ.

Τὰ ἀρσενικὰ λαμβάνουσι προσέτι καὶ ἕτερον ὄνομα, ὅταν κατὰ πρῶτον εἰσέρχωνται εἰς τι σχολεῖον ὡς μαθηταί.

Τὸ ὄνομα τοῦ γάλακτος ἔχει συνήθως καλὴν τινα σημασίαν ὡς λ. χ. πολῦτιμος μαργαρίτης, εἰρηνοποιός, εὐῶδες ῥόδον κλ.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚ ΘΕΟΥ.

Ὅλοι ἡμεῖς ἀνῆκομεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τῆς δημιουργίας. Ἡμεῖς καλοῦμεν πᾶν ὅ,τι κάμνωμεν, ἰδικόν μας, ἂν καὶ τὸ κάμνωμεν ἀπὸ τινα ὕλην, τὴν ὁποῖαν εὐρίσκομεν εἰς τὸν κόσμον. Πόσον μᾶλλον ἡμεῖς ἀνῆκομεν εἰς τὸν Θεόν, ὅστις μᾶς ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενός! Σῶμα, ψυχὴ καὶ πνεῦμα,— πᾶν ὅ,τι ἔχομεν καὶ πᾶν ὅ,τι εἴμεθα ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν.

Ἄλλ' εἴμεθα ἔτι μᾶλλον ἰδιοὶ τοῦ διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἡμεῖς νεκροὶ εἰς τὰ παραπτώματα καὶ τὰς ἁμαρτίας— ἄξιοι αἰωνίου θανάτου. Ἐὰν μᾶς ἔκρινεν ὅπως μᾶς ἤξιζε, θὰ ἦμεθα αἰωνίως χαμένοι. Ἀλλὰ μᾶς ἐλυπήθη, μᾶς ἐφείσθη, καὶ μᾶς ἐλύτρωσε διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν δικαίως ὁ Παῦλος λέγει, Δὲν ἀνήκετε πλέον εἰς ἑαυτοὺς· διότι ἡγοράσθητε μὲ τιμὴν. Δοξάζατε λοιπὸν τὸν Θεὸν εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὸ πνεῦμά σας, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.

ΒΛΕΠΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ.

Ἐὰν θέλῃς νὰ σὲ τιμοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὅταν γηράσῃς, μὴ λησμονῇς νὰ τιμᾷς τοὺς μεγαλειτέρους σε, ὅταν ἦσαι νέος· ἔσο δὲ βέβαιος, ὅτι μὲ ὁποιοδήποτε μέτρον μετρήσῃς θέλεις σοὶ ἀντιμετρηθῇ καὶ περισυθῇ (Ματθ. ζ'. 2.)

Θὰ ἦναι δὲ πολλὸ πικρὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅταν γηράσῃ καὶ παραμεληθῇ, νὰ ἐνθυμῇται, ὅτι ὅταν ἦτο νέος παρημέλησε νὰ δεῖξῃ σέβας πρὸς τοὺς γέροντας!

Μία ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς Ἰσραηλίδας ἦτο καὶ αὕτη, «Θέλεις προσηκῶνσαι ἐνώπιον τῆς λευκῆς κεφαλῆς, καὶ τιμᾷ τὸν γέροντα.» (Λευιτ. ιθ'. 32)